

Delil-i İhtira: Her An Orijinalliğini Gözlemlediğimiz Yaratılış - XII

Ha-Mim · 27.11.2017 · Usûle Dair · Risale-i Nur Okumaları

“Herbir nev’in bir Âdemi ve bir büyük pederi olduğundan, silsilelerdeki tenasülden neş’et eden vehm-i bâtil o Âdemlerde, o evvel pederlerinde tevehhüm olmaz. Evet, hikmet, fenn-i tabakatü’l-arz ve ilm-i hayvanat ve nebatat lisanıyla, iki yüz bini mütecaviz olan envâin Âdemleri hükmünde olan mebde-i evvellerinin her birinin müstakillen hudûsuna şehadet ettiği gibi mevhum ve itibarî olan kavanin ve şuursuz olan esbab-ı tabiiye ise:

“Bu kadar hayret feza silsileler ve bu silsileleri teşkil eden ve efrad denilen dehşet-engiz hadsiz makine-i acibe-i İlâhiyenin tasnî ve icadına adem-i kabiliyetleri cihetiyle, herbir fert ve herbir nevi, müstakillen Sâni-i Hakîmin yed-i kudretinden çıktığını ilân ve izhar ediyor. Zülcelâl her şeyin cephesinde hudûs ve imkân damgasını koymuştur.”

Muhakemat

Gelecek nesilleri bekleyen tehlike (12. Bölüm)

20. asrın başlarında kelebek, böcek, at, canlı, cansız nevilerinden/cinslerinden bahsediliyordu. 21. Asırda artık atom, partikül, parçacık, molekül cinslerinden genellemeler yapılıyor. “Herbir nev’in bir Âdemi ve bir büyük pederi olduğundan, silsilelerdeki tenasülden neş’et eden vehm-i bâtil o Âdemlerde, o evvel pederlerinde tevehhüm olmaz ” cümlesinde her bir şeyin bir önceki sebepten geliyor gibi görünmesi, silsilelerden devam ederek gelmesinin yanlışlığını anlatıyor. Güncel bir örnekle anlatacak olursak; bir an önceki atom, şimdi yeni haliyle yeni bir pozisyona girdi. İşte bir an önceki atom Âdem idi, büyük pederiydi. Yanlış düşünceye göre, eşya silsile halinde devam ediyor, varlığı sabit kalıyor ve yeni bir tenasülden neşet ediyor. Yani yeni atomun, bir öncekinden çıkıp geldiği yanlışını savunuyor.

Bir hücre iken iki, üç oluyorlar ve yeni bir organ oluşturuyorlar. ‘Bir Yaratıcının olması zorunlu’, olduğuna ikna olmayan insanların hücrenin çoğalması konusundaki argümanı şudur: “Hücre kendini etrafının etkisine göre yeni bir şekle sokuyor, yeni bir pozisyon alıyor, pozisyon alamayanlar varlık aleminden silinip gidiyor ve bütün bunlar

kendiliğinden oluyor. Çünkü her şeyde kendini çevreye adapte edecek, yeni bir şekle sokacak kabiliyet var.” İşte bütün problem burada, yoksa Adem’den mi, maymundan mı geldik, argümanlarının devri sona erdi. Belki meselenin özünden haberi olmayan insanların köy kahvelerinde konuşacakları mesele olarak kaldı. Yeni nesli hiç ilgilendirmiyor artık. Bu neslin biyoloji kitaplarında, bir çekirdekten ağaca geçişte, çekirdekte ağaç olma kabiliyetinin potansiyel olarak kendiliğinden oluşmuş, iddiası yer alır. Daha basit bir ifadeyle, bir şeyin/eşyanın bizzat kendisinde otomatik olarak bulundurduğu istidadıdır/potensiyelidir. Bu kabiliyetler sebebiyle kendisinin iradesiyle ikinci bir anda varlığını devam ettirebilme özelliğine sahiptir. Bundan sonraki nesillerin duyacağı iddia bu olacaktır ve bu iddia genelleştirilip halka mal edilecektir. Bu neden yeni nesillerin böyle bir saldırıya kendilerini hazırlaması gerekir.

Atomların birleşmesinden moleküller, moleküllerin birleşmesinden hücreler, hücrelerin birleşmesinden organlar, organların birleşmesinden canlılar oluşmuştur. “Oluşmuş” kelimesi burada yanlış kullanılır, dikkat edilmesi gerekir. Canlılar ortaya çıkarken bu birleşme nasıl var oluyor, diye sormuyoruz. Birleşmeyi sağlayan faktör kime ait, sormuyoruz. Atomdaki özelliklerin bir an sonrasına kendilerinin varlığını koruyarak devam ettirmesinin kaynağını sormuyoruz. Halbuki insandaki her bir hücre, bir sonraki halinin kararlaştırıcı faktörü ise kendisini bizzat kendisi var etmesi, kendisini yaşlandırmaması ve varlığını kendi kararıyla istediği gibi sürdürmesi gerekir.

Mikrobiyoloji biliminde de açık olarak belirtilir ki hücre her bir anda binlerce yeni pozisyona girer. Bu yeni pozisyonlara girmede belirleyici karar faktörü nedir? Acaba hücre kendi mi giriyor? Yoksa biz öyle gördüğümüz için kendi giriyormuş gibi algılama vehmimizden mi ibarettir? Hücrenin dünkü haline a, bugünkü haline b diyelim. A hali b halinin karar vericisi ya da varlık nedeni midir? A hali b halinin varlığından sorumlu mudur? Yağmur yağar ve ağaçlar büyür. Yağmur ağacın büyüme nedeni midir? İsteddiğimiz kadar Darwin’in evrim teorisine inanmadığımızı söyleyelim. Yağmuru ağacın büyüme nedeni olarak görüyorsak Darwin’in oluşturduğu fikri yapının ta kendisini yaşıyoruz demektir. Tehlike tam kapımızın eşliğindedir.

Bütün bu soruları sorgulamak zorundayız. Said Nursi bu ve diğer eserlerinde böyle bir sorgulamanın metodunu anlatır. Tenasül, hepimizin diline yerleşmiş bir kavramdır. “Yemek yedim, karnım doydu” dediğimizde bile tenasülü kullanmış oluyoruz. Yemekten doyma sonucu tenasül etmiş olur. “Maymundan Âdem tenasül etmez”, dedik diye meseleyi hallettiğimizi düşünmeyelim. Bunun farkındalığını yakalamak için biyoloji okumak gerekmez. İnsan olarak, tefekkür, teakkul, tedebbür kullanarak kendi kapasitemiz oranında belli sonuçlara ulaşmalıyız. İlkokul öğrencisi kendi düzeyinde, lise öğrencisi kendi bulunduğu sınıfta, üniversite öğrencisi de kendi eğitim düzeyinde sorgulamasını yapar. Hiç okula gitmemiş kişiler de hangi meslekte çalışıyorsa çiftçi, esnaf, pazarcı da kendi bulunduğu alanda varlık nedenini sorgulayan bir aşamadan geçmedikçe tahkiki imana ulaşamaz.

Not: Bu yazı serisi 2015 yılında Ali Mermer tarafından yapılan “Muhakemat, 3. Makale, Unsuru’l-Akîde” derslerinde Fatma Özten tarafından alınan notlardan oluşmaktadır. İfadeler, ders esnasında kullanılmış olup, yer yer aynı, yer yer de yaklaşık olarak aynı manaya gelecek kelimeler yazılmıştır. Yazı, son olarak Ha-Mim tarafından düzenlenerek yayınlanmıştır. Yapılan derslerin ses kayıtlarına bu linkten ulaşabilirsiniz.

Diğer Bölümler: [1](#) | [2](#) | [3](#) | [4](#) | [5](#) | [6](#) | [7](#) | [8](#) | [9](#) | [10](#) | [11](#) | **[12](#)** | [13](#) | [14](#)